

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.4.2011
KOM(2011) 215 wersja ostateczna

2011/0093 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu
ochrony patentowej**

{SEK(2011) 482 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 483 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Historia wniosku

W Unii Europejskiej (UE) ochronę patentową można obecnie uzyskać za pośrednictwem krajowych urzędów patentowych państw członkowskich, przyznających patenty krajowe, lub za pośrednictwem Europejskiego Urzędu Patentowego w ramach określonych konwencją o patencie europejskim¹. Jednakże patent europejski przyznany przez Europejski Urząd Patentowy wymaga jeszcze walidacji w każdym państwie członkowskim, w którym właściciel patentu ubiega się o ochronę. Do celów walidacji patentu europejskiego na terytorium państwa członkowskiego prawo krajowe może m.in. wymagać od właściciela patentu przedstawienia tłumaczenia patentu europejskiego na język urzędowy takiego państwa członkowskiego². Dlatego też obecny system patentowy w UE, zwłaszcza w zakresie tłumaczeń, cechuje się bardzo wysokimi kosztami i złożonością. Łączny koszt walidacji przeciętnego patentu europejskiego tylko w 13 państwach członkowskich osiąga 12,5 tys. EUR, a w przypadku walidacji w całej UE wynosi ponad 32 tys. EUR. Szacuje się, że rzeczywiste koszty walidacji w UE wynoszą ok. 193 mln EUR rocznie.

Zarówno strategia Europa 2020³, jak i Akt o jednolitym rynku⁴ określiły jako kwestię priorytetową utworzenie gospodarki opartej na wiedzy i innowacji. Obie inicjatywy zmierzają do poprawienia warunków ramowych dla innowacji w biznesie poprzez ustanowienie w państwach członkowskich UE jednolitego systemu ochrony patentowej oraz jednolitego systemu sądowego rozstrzygania sporów patentowych.

Pomimo powszechnego przekonania o niekorzystnej sytuacji w zakresie konkurencji, w której znajdują się europejskie przedsiębiorstwa ze względu na brak jednolitej ochrony patentowej, Unia nie zdołała ustanowić takiego systemu. Najpierw w sierpniu 2000 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie patentu wspólnotowego⁵. W 2002 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję ustawodawczą⁶. W 2003 r. Rada przyjęła wspólną koncepcję polityczną⁷, nie udało się jednak osiągnąć ostatecznego porozumienia. Debata nad wnioskiem została wznowiona na forum Rady po przyjęciu przez Komisję komunikatu z kwietnia 2007 r. „Ulepszenie systemu patentowego w Europie”⁸. W komunikacie potwierdzono dążenie do utworzenia jednolitego patentu wspólnotowego.

¹ <http://www.epo.org>

² Dążąc do ograniczenia nakładów finansowych związanych z wymogami walidacyjnymi, w 2000 r. państwa będące sygnatariuszami EPC zawarły tzw. „porozumienie londyńskie” (Porozumienie o zastosowaniu art. 65 konwencji o patencie europejskim, Dz.U. EPO z 2001 r., 550), którego postanowienia obowiązują obecnie w jedenastu państwach członkowskich UE i które skutkują ograniczeniem wymogów dotyczących tłumaczeń..

³ COM(2010) 2020.

⁴ COM(2010) 608 wersja ostateczna/2.

⁵ COM(2000) 412.

⁶ Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego patent wspólnotowy (COM(2000) 412 – C5-0461/2000 – 2000/0177(CNS)) (Dz.U. C 127 E z 29.5.2003, s. 519–526).

⁷ Dokument Rady 7159/03.

⁸ COM(2007) 165.

Traktat lizboński wprowadził bardziej szczegółową podstawę prawną dla utworzenia europejskiego systemu praw własności intelektualnej. Zgodnie z art. 118 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanawiają środki dotyczące utworzenia europejskiego systemu praw własności intelektualnej. Z kolei art. 118 akapit drugi TFUE określa szczegółową podstawę prawną dla zasad językowych w zakresie europejskiego systemu praw własności intelektualnej, które Rada ma ustanowić zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, stanowiąc jednogłośnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Dlatego też ustalenia dotyczące tłumaczeń odnoszące się do jednolitego systemu ochrony patentowej w UE muszą być określone w drodze osobnego rozporządzenia.

W grudniu 2009 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie „Wzmocnionego systemu patentowego w Europie” oraz podejście ogólne w zakresie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie patentu UE⁹. W związku ze wspomnianą powyżej zmianą w podstawie prawnej nie uwzględniono jednak ustaleń dotyczących tłumaczeń.

Dnia 30 czerwca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustaleń dotyczących tłumaczeń patentu UE¹⁰. Do wniosku dołączono sprawozdanie z oceny skutków¹¹, w którym przeanalizowano różne warianty ewentualnych ustaleń dotyczących tłumaczeń. Bez względu na znaczne wysiłki podejmowane przez prezydencję Rady, podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności dnia 10 listopada 2010 r. odnotowano, że nie udało się osiągnąć jednogłębnej zgody w zakresie ustaleń dotyczących tłumaczeń¹². Na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w dniu 10 grudnia 2010 r.¹³ potwierdzono, że występują trudności nie do pokonania, które sprawiają, że podjęcie decyzji wymagającej jednogłębności jest obecnie i w dającej się przewidzieć przyszłości niemożliwe. Oznacza to, że cele proponowanych rozporządzeń ustanawiających jednolity system ochrony patentowej w całej Unii Europejskiej nie mogą zostać osiągnięte w odpowiednim okresie przy zastosowaniu odpowiednich postanowień Traktatów.

Na wniosek dwunastu państw członkowskich (Danii, Estonii, Finlandii, Francji, Litwy, Luksemburga, Niderlandów, Niemiec, Polski, Słowenii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa) Komisja przedłożyła Radzie wniosek¹⁴ w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej. Wszystkie państwa członkowskie wskazały w swoich wnioskach, że wnioski ustawodawcze Komisji w zakresie wzmocnionej współpracy powinny opierać się na wynikach niedawnych negocjacji w Radzie. Po przyjęciu wniosku chęć uczestnictwa we współpracy wyraziły również Belgia, Austria, Irlandia, Portugalia, Malta, Bułgaria, Rumunia, Republika Czeska, Słowacja, Węgry, Łotwa, Grecja i Cypr. Po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, dnia 10 marca 2011 r. Rada przyjęła wniosek dotyczący decyzji upoważniającej. Przedmiotowe rozporządzenie

⁹ Dokument Rady 17229/09.

¹⁰ COM(2010) 350.

¹¹ SEC(2010) 796.

¹² Komunikat prasowy z nadzwyczajnego posiedzenia Rady „Konkurencyjność (rynek wewnętrzny, przemysł, badania i przestrzeń kosmiczna)”, 16041/10, 10.11.2010.

¹³ Zob. komunikat prasowy nr 17668/10.

¹⁴ COM(2010) 790.

wprowadza wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji Rady 2011/167/UE¹⁵.

1.2. Podejście prawne

W porównaniu z wnioskiem Komisji z 2000 r., przedmiotowy wniosek opiera się na istniejącym systemie patentów europejskich, nadając jednolity skutek patentom europejskim przyznanym w odniesieniu do terytorium zaangażowanych państw członkowskich. Jednolity system ochrony patentowej będzie fakultatywny oraz będzie współistnieć z patentami krajowymi i europejskimi. Właściciele patentów europejskich przyznanym przez Europejski Urząd Patentowy, w ciągu miesiąca po opublikowaniu informacji o przyznaniu takiego patentu, mogą wystąpić do Urzędu z wnioskiem o rejestrację jednolitego skutku. Po dokonaniu rejestracji jednolity skutek zapewni taką samą ochronę i będzie tak samo obowiązywać na terytorium wszystkich zaangażowanych państw członkowskich. Patent europejski o jednolitym skutku może zostać przyznany, przeniesiony, unieważniony lub może wygasnąć wyłącznie w odniesieniu do tego terytorium jako całości. Zadanie zarządzania patentami europejskimi o jednolitym skutku zaangażowane państwa członkowskie powierzają Europejskiemu Urzędowi Patentowemu.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

W styczniu 2006 r. Komisja rozpoczęła szeroko zakrojone konsultacje dotyczące przyszłej polityki patentowej w Europie¹⁶. Wpłynęło ponad 2,5 tys. odpowiedzi różnych zainteresowanych stron, w tym przedsiębiorców ze wszystkich sektorów gospodarki, stowarzyszeń przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw, praktyków w dziedzinie prawa patentowego, organów publicznych oraz przedstawicieli środowisk akademickich. Respondenci domagali się europejskiego systemu patentowego zachęcającego do innowacji, zapewniającego upowszechnianie wiedzy naukowej, ułatwiającego transfer technologii, dostępnego dla wszystkich uczestników rynku i odznaczającego się pewnością prawną. Z odpowiedzi jasno wynikało rozczarowanie brakiem postępów w sprawie patentu wspólnotowego. W szczególności niemal wszyscy respondenci (użytkownicy systemu patentowego) odrzucili ustalenia dotyczące tłumaczeń zawarte we wspólnej koncepcji politycznej Rady z 2003 r., zgodnie z którą właściciel patentu musiałby przedstawić tłumaczenie zastrzeżeń (mających skutek prawny) na wszystkie języki urzędowe Wspólnoty.

Zainteresowane strony wyraziły ogólne poparcie dla „jednolitego, przystępnego i konkurencyjnego” patentu wspólnotowego. Znalazło to potwierdzenie podczas otwartego spotkania wyjaśniającego, które odbyło się dnia 12 lipca 2006 r., podczas którego wiele różnych zainteresowanych stron wyraziło poparcie dla utworzenia naprawdę jednolitego systemu patentowego wysokiej jakości. Podkreślono jednak, że polityczne kompromisy nie powinny wpłynąć na użyteczność projektu. W szczególności przedstawiciele małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) zwrócili uwagę na znaczenie umiarkowanych kosztów ochrony patentowej.

¹⁵ Decyzja Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53).

¹⁶ Dokument konsultacyjny wraz z odpowiedziami zainteresowanych stron i sprawozdanie dotyczące wstępnych ustaleń są dostępne pod adresem http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm.

Kwestię jednolitej ochrony patentowej omówiono również obszernie w trakcie konsultacji dotyczących programu „Small Business Act” dla Europy, obejmującego wiele inicjatyw mających na celu wsparcie europejskich MŚP¹⁷. Jako główne przeszkody przedsiębiorstwa te określiły wysoki poziom opłat oraz złożoność prawną systemu patentowego¹⁸. W odpowiedziach udzielonych w toku konsultacji przedsiębiorcy w ogóle oraz przedstawiciele MŚP w szczególności domagali się poważnego ograniczenia kosztów ochrony patentowej w kontekście przyszłego jednolitego patentu¹⁹.

Jednolitego systemu ochrony patentowej dotyczą dokumenty określające stanowiska przedstawione niedawno przez różne zainteresowane strony. Europejskie stowarzyszenia przedsiębiorców, takie jak BusinessEurope²⁰, UEAPME²¹ i Eurochambres²² potwierdzają, że przedsiębiorstwom, zarówno dużym, jak i małym, zależy na uproszczonej, racjonalnej pod względem kosztów i dostępnej ochronie patentowej. Takie same głosy dobiegają z krajowych stowarzyszeń przedsiębiorców w wielu państwach członkowskich oraz z różnych sektorów przemysłu²³. Zainteresowane strony podkreśliły, że ewentualny jednolity system ochrony patentowej powinien bazować na istniejących mechanizmach przyznawania patentów w Europie, a ponadto nie powinien powodować konieczności zmiany konwencji o patencie europejskim.

3. OCENA SKUTKÓW

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy ocena skutków, w której zidentyfikowano główne problemy europejskiego systemu patentowego: (i) wysokie koszty związane z tłumaczeniem i publikacją patentów europejskich, (ii) różnice między państwami członkowskimi pod względem utrzymania patentów (w każdym kraju, w którym walidowano patent należy co roku uiszczać opłaty za przedłużenie); oraz (iii) administracyjną złożoność rejestracji przeniesień, licencji i innych praw związanych z patentami. W rezultacie dostęp do kompleksowej ochrony patentowej w Europie jest tak kosztowny i skomplikowany, że wykracza poza możliwości wielu inwestorów i spółek.

W ocenie skutków przeanalizowano efekty przyjęcia następujących wariantów:

Wariant 1 (scenariusz odniesienia) – Komisja nie podejmuje żadnych działań

¹⁷ COM(2008) 394.

¹⁸ <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/small-business-act/>

¹⁹ UEAPME Expectations on the Proposal for a European Small Business Act, dokument dostępny pod adresem www.ueapme.com. Response to the Consultation on a Small Business Act for Europe, dokument dostępny pod adresem <http://www.eurochambres.eu>

²⁰ Poglądy dotyczące kluczowych kwestii w debacie na temat reformy patentowej w Europie, dostępne pod adresem <http://www.businessseurope.eu>

²¹ Stanowisko w sprawie rozwoju wydarzeń w zakresie polityki dotyczącej patentu Wspólnoty Europejskiej, dostępne pod adresem <http://www.ueapme.com>.

²² Dokument określający stanowisko w sprawie europejskiego systemu patentowego, dostępny pod adresem <http://www.eurochambres.eu>

²³ Dokumenty określające stanowiska BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie), DIHK (Deutscher Industrie- und Handelskammertag), CBI (Confederation of British Industries), CCIP (Chambre de commerce et d'industrie de Paris), CGPME (Confédération générale des petites et moyennes entreprises), Unioncamere, DigitalEurope, Orgalime, ACT (Association for Competitive Technology), Cefic i innych stowarzyszeń.

Wariant 2 – Komisja wspólnie z innymi instytucjami kontynuuje prace nad patentem UE obejmującym 27 państw członkowskich

Wariant 3 – Komisja przedstawia wnioski dotyczące rozporządzeń wprowadzających wzmocnioną współpracę:

Podwariant 3.1 – Komisja proponuje ustalenia dotyczące tłumaczeń mające zastosowanie do jednolitego systemu ochrony patentowej odpowiadające jej wnioskowi z dnia 30 czerwca 2010 r. lub

Podwariant 3.2 – Komisja proponuje ustalenia dotyczące tłumaczeń mające zastosowanie do jednolitego systemu ochrony patentowej oparte na jej wniosku z dnia 30 czerwca 2010 r. oraz obejmujące elementy wniosku kompromisowego omówionego przez Radę.

Analiza przeprowadzona w ramach oceny skutków wykazała, że preferowany jest wariant 3 z podwariantem 3.2.

Problemy te można rozwiązać jedynie na poziomie UE, gdyż bez instrumentu prawnego UE państwa członkowskie nie byłyby w wystarczającym stopniu zdolne do określenia skutków prawnych patentów mających jednolitą postać w wielu państwach członkowskich.

4. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Decyzja Rady 2011/167/UE upoważniła państwa członkowskie wyszczególnione w art. 1 do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.

Artykuł 118 akapit pierwszy TFUE zapewnia podstawę prawną dla utworzenia europejskiego systemu praw własności intelektualnej, gwarantującego jednolitą ochronę w całej Unii na mocy rozporządzenia przyjętego przez Parlament Europejski i Radę stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

5. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

6. SZCZEGÓŁOWY OPIS

Artykuł 1 – Przedmiot

Ten artykuł definiuje przedmiot rozporządzenia wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji Rady 2011/167/UE. Wyjaśnia się, że przedmiotowe rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 konwencji o patencie europejskim.

Artykuł 2 – Definicje

Ten artykuł zawiera definicje głównych pojęć stosowanych w rozporządzeniu.

Artykuł 3 – Patent europejski o jednolitym skutku

Ten artykuł stanowi, że patenty europejskie mogą mieć jednolity skutek w zaangażowanych państwach członkowskich pod warunkiem dokonania odpowiedniego wpisu w Rejestrze jednolitej ochrony patentowej. Ponadto określa on podstawowe cechy patentu europejskiego o jednolitym skutku: jednolity charakter, zapewnienie jednolitej ochrony oraz taki sam skutek we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich. Jak z tego wynika, patent europejski o jednolitym skutku zasadniczo można ograniczać, udostępniać na licencji, przenosić, unieważniać, a także może on wygasać tylko w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich. Ponadto uznaje się, że patent europejski nie ma jednolitego skutku w takim samym stopniu, w jakim patent europejski unieważniono bądź ograniczono.

Artykuł 4 – Data rozpoczęcia obowiązywania

Patent europejski o jednolitym skutku obowiązuje w zaangażowanych państwach członkowskich od dnia opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy informacji o przyznaniu patentu europejskiego. W przypadku rejestracji jednolitego skutku należy zaznaczyć, że zaangażowane państwa członkowskie mają obowiązek podjęcia niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby na ich terytorium, w dniu opublikowania informacji o przyznaniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym, patentu europejskiego nie uznano za obowiązujący jako patent krajowy.

Artykuł 5 – Prawa wcześniejsze

W przypadku ograniczenia lub unieważnienia ze względu na niespełnienie warunku nowości zgodnie z art. 54 ust. 3 konwencji o patencie europejskim, ograniczenie lub unieważnienie patentu europejskiego o jednolitym skutku staje się skuteczne tylko w odniesieniu do zaangażowanych państw członkowskich wskazanych we wcześniejszym europejskim zgłoszeniu patentowym, odpowiednio do informacji zawartych w publikacji.

Artykuł 6 – Prawo do zapobiegania bezpośredniemu wykorzystaniu wynalazku

Ten artykuł zapewnia właścicielowi patentu europejskiego o jednolitym skutku prawo do uniemożliwienia osobom trzecim, które nie uzyskały jego zgody, produkowania, oferowania, wprowadzania do obrotu lub używania produktu chronionego patentem, a także przywozu lub przechowywania produktu do tych celów. Ponadto właściciel patentu może uniemożliwić osobom trzecim stosowanie procesu chronionego patentem lub, jeśli osoba trzecia wie lub powinna była wiedzieć, że zastosowanie procesu bez zgody właściciela jest zakazane, oferowanie procesu do zastosowania w zaangażowanych państwach członkowskich. Ponadto właściciel może uniemożliwić osobom trzecim oferowanie, wprowadzanie do obrotu, używanie, przywóz lub przechowywanie do tych celów produktu uzyskanego bezpośrednio w drodze zastosowania procesu chronionego patentem.

Artykuł 7 – Prawo do zapobiegania pośredniemu wykorzystaniu wynalazku

Ten artykuł zapewnia właścicielowi patentu europejskiego o jednolitym skutku prawo do uniemożliwienia osobom trzecim, które nie uzyskały jego zgody, zaopatrywania lub oferowania zaopatrzenia w zaangażowanych państwach członkowskich jakiegokolwiek osoby innej niż strona uprawniona do korzystania z wynalazku chronionego patentem w środki odnoszące się do zasadniczego elementu takiego wynalazku, umożliwiające jego praktyczne zastosowanie, jeśli osoba trzecia wie, lub powinna była wiedzieć, że takie środki są odpowiednie do celu praktycznego zastosowania takiego wynalazku i służą temu celowi. Nie ma to jednak zastosowania, jeśli takie środki są standardowymi produktami komercyjnymi, z wyjątkiem przypadków nakłaniania przez osobę trzecią osoby zaopatrywanej do popelnienia czynów zabronionych art. 6.

Artykuł 8 – Ograniczenie skutków patentu europejskiego o jednolitym skutku

Ten artykuł ustanawia wiele ograniczeń skutków patentu europejskiego o jednolitym skutku. W szczególności takie skutki nie dotyczą działań podejmowanych w celach prywatnych i niehandlowych, działań podejmowanych w celach doświadczalnych odnoszących się do przedmiotu wynalazku chronionego patentem ani ekstemporalnego przygotowania leku w aptece w indywidualnych przypadkach, zgodnie z receptą lekarską. Nie zakazuje się również innych działań dopuszczalnych na mocy prawa Unii, w szczególności odnoszących się do produktów leczniczych weterynaryjnych, do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, do praw do ochrony odmian roślin, a także do ochrony prawnej programów komputerowych za pomocą praw autorskich oraz do wynalazków biotechnologicznych. Ponadto skutki wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie dotyczą zastosowania wynalazku chronionego patentem na pokładach statków, statków powietrznych lub pojazdów lądowych krajów innych niż zaangażowane państwa członkowskie, jeśli takie statki, statki powietrzne lub pojazdy lądowe tymczasowo lub przypadkowo znajdują się na wodach zaangażowanego państwa członkowskiego oraz w przypadku wykorzystania przez rolnika chronionego inwentarza żywego do celów rolniczych, pod warunkiem że zwierzęta hodowlane lub inny zwierzęcy materiał reprodukcyjny zostały sprzedane lub w inny sposób udostępnione na zasadach handlowych rolnikowi przez właściciela patentu bądź za jego zgodą.

Artykuł 9 – Wyczerpanie praw wynikających z patentu europejskiego o jednolitym skutku

Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie odnoszą się do działań dotyczących produktu chronionego danym patentem, prowadzonych na terytorium

zaangażowanych państw członkowskich po wprowadzeniu produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu lub za jego zgodą, chyba że właściciel ma uzasadnione przyczyny, aby sprzeciwiać się dalszemu udostępnianiu produktu na zasadach handlowych.

Artykuł 10 – Traktowanie patentu europejskiego o jednolitym skutku jako patentu krajowego

Patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości, i we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich, jako patent krajowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym, zgodnie z Europejskim Rejestrem Patentowym, znajdowało się miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności właściciela patentu w terminie dokonania zgłoszenia patentowego. W przypadkach, kiedy ten warunek nie ma zastosowania, patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się jako patent krajowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym znajdowało się w takim terminie miejsce prowadzenia działalności właściciela. Specjalne zasady ustanawia się w odniesieniu do współwłaścicieli patentów. W przypadkach, kiedy żaden z właścicieli nie ma miejsca zamieszkania ani miejsca prowadzenia działalności w zaangażowanym państwie członkowskim, patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się jako patent krajowy państwa, w którym znajduje się siedziba Europejskiej Organizacji Patentowej.

Utworzeniu jednolitego systemu ochrony patentowej muszą towarzyszyć odpowiednie rozwiązania dotyczące systemu sądownictwa, odpowiadające potrzebom użytkowników systemu patentowego. Aby jednolity system ochrony patentowej działał prawidłowo w praktyce, odpowiednie rozwiązania dotyczące systemu sądownictwa powinny umożliwiać egzekwowanie i unieważnianie patentów na całym terytorium zaangażowanych państw członkowskich, a zarazem powinny zapewniać przedsiębiorstwom wyroki wysokiej jakości i bezpieczeństwo pod względem prawnym. Wniosek dotyczący odpowiednich rozwiązań w tym zakresie zostanie przedstawiony w najwcześniejszym możliwym terminie i będzie uwzględniać również niedawną opinię Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (A-1/09) dotyczącą zgodności z traktatami projektu porozumienia w sprawie europejskiego i unijnego sądu patentowego.

Artykuł 11 – Licencje

Ten artykuł umożliwia właścicielowi patentu europejskiego o jednolitym skutku złożenie w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenia, że jest gotów zezwolić dowolnej osobie na używanie wynalazku w charakterze licencjobiorcy, w zamian za odpowiednie wynagrodzenie (licencja umowna).

Artykuł 12 – Wykonanie przez zaangażowane państwa członkowskie

Ten artykuł określa zadania, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, które zaangażowane państwa członkowskie powierzają Europejskiemu Urzędowi Patentowemu. Europejski Urząd Patentowy wykonuje te zadania zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym. Europejski Urząd Patentowy przyjmuje wnioski o rejestrację jednolitego skutku, dokonuje w Europejskim Rejestrze Patentowym wpisów dotyczących patentów europejskich o jednolitym skutku oraz zarządza nimi, przyjmuje i rejestruje oświadczenia dotyczące licencjonowania, zapewnia publikację tłumaczeń wymaganych w okresie przejściowym, pobiera opłaty za przedłużenie (jak również opłaty dodatkowe) i zarządza nimi, przekazuje część pobranych opłat za przedłużenie zaangażowanym państwom członkowskim oraz zarządza programem zwrotu kosztów tłumaczeń dla podmiotów składających europejskie zgłoszenia patentowe w Europejskim Urzędzie Patentowym w jednym z języków urzędowych Unii, niebędącym językiem urzędowym tego organu.

Zaangażowane państwa członkowskie zapewniają, aby właściciele patentów składali wnioski o rejestrację jednolitego skutku w języku postępowania zdefiniowanym w art. 14 ust. 3 konwencji o patencie europejskim nie później niż miesiąc po opublikowaniu informacji o przyznaniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym. Zaangażowane państwa członkowskie zapewniają także, aby jednolity skutek odnotowano w Rejestrze jednolitej ochrony patentowej, z zastrzeżeniem spełnienia odpowiednich warunków. Europejski Urząd Patentowy informuje się o wszelkich ograniczeniach i unieważnieniach patentów europejskich o jednolitym skutku.

Ten artykuł stanowi również, że zaangażowane państwa członkowskie ustanowią komisję specjalną w ramach Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej w celu zapewnienia zarządzania zadaniami powierzonymi Europejskiemu Urzędowi Patentowemu oraz nadzoru nad ich realizacją. Poza tym zaangażowane państwa członkowskie zapewniają skuteczną ochronę prawną przed sądem krajowym w odniesieniu do decyzji administracyjnych podejmowanych przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań.

Artykuł 13 – Zasada

Ten artykuł ustanawia zasadę, że wydatki poniesione przez Europejski Urząd Patentowy w ramach wykonywania dodatkowych zadań pokrywa się z opłat pobranych w związku z patentami europejskimi o jednolitym skutku.

Artykuł 14 – Opłaty za przedłużenie

Opłaty za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku pobiera Europejska Organizacja Patentowa. Jeśli opłata za przedłużenie nie zostanie uiszczona w terminie, patent europejski o jednolitym skutku wygasa.

Artykuł 15 – Wysokość opłat za przedłużenie

Ten artykuł określa wiele zasad i warunków, które należy uwzględnić, określając wysokość opłat za przedłużenie. W szczególności stanowi, że opłaty za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku będą naliczane progresywnie przez cały czas trwania patentu i będą wystarczać nie tylko na pokrycie wszystkich kosztów związanych z przyznaniem jednolitej ochrony patentowej i zarządzaniem nią, ale także, wraz z opłatami pobieranymi przez Europejską Organizację Patentową na etapie poprzedzającym przyznanie patentu, na zapewnienie zrównoważonego budżetu Organizacji.

Ponadto artykuł stanowi, że Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących ustalania wysokości opłat za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku.

Artykuł 16 – Podział

Sposób podziału między zaangażowane państwa członkowskie 50% kwoty opłat za odnowienie patentów europejskich o jednolitym skutku pomniejszonej o koszty związane z zarządzaniem jednolitą ochroną patentową określa Komisja na podstawie uczciwych, równych i istotnych kryteriów, wyszczególnionych w tym artykule. Zaangażowane państwa członkowskie mają obowiązek wykorzystania przydzielonych im kwot z opłat za przedłużenie na cele związane z patentami.

Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących podziału opłat za przedłużenie między zaangażowane państwa członkowskie.

Artykuł 17 – Wykonanie przekazania

Ten artykuł szczegółowo określa nadane Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych. Przekazania uprawnień dokonuje się na czas nieokreślony i może ono zostać w dowolnym terminie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Każdy akt delegowany musi zostać zgłoszony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, które w ciągu dwóch miesięcy mogą wyrazić sprzeciw.

Artykuł 18 – Współpraca między Komisją a Europejskim Urzędem Patentowym

Ten artykuł stanowi, że Komisja nawiąże ścisłą współpracę z Europejskim Urzędem Patentowym w dziedzinach objętych przedmiotowym rozporządzeniem.

Artykuł 19 – Zastosowanie prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji

Ten artykuł stanowi, że rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 20 – Sprawozdanie dotyczące funkcjonowania rozporządzenia

Co sześć lat Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania przedmiotowego rozporządzenia, a także, w razie potrzeby, odpowiednie wnioski dotyczące jego zmiany.

Artykuł 21 – Powiadomianie przez zaangażowane państwa członkowskie

Ten artykuł wymaga od zaangażowanych państw członkowskich informowania Komisji o środkach przyjętych na mocy art. 4 ust. 2 i art. 12.

Artykuł 22 – Wejście w życie i zastosowanie

Ten artykuł stanowi, że przedmiotowe rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Ponieważ jednak ustalenia dotyczące języka mające zastosowanie do patentów europejskich o jednolitym skutku będą regulowane rozporządzeniem Rady nr .../..., podczas gdy przepisy materialne mające zastosowanie do takich patentów są zawarte w przedmiotowym rozporządzeniu, wspomniane rozporządzenia należy stosować wspólnie, od jednej określonej daty. Zaangażowane państwa członkowskie zapewniają, aby w dniu rozpoczęcia stosowania lub wcześniej wdrożono przepisy, o których mowa w art. 4 ust. 2 i art. 12. Poza tym stanowi się, że o jednolitą ochronę patentową można ubiegać się w odniesieniu do dowolnego patentu europejskiego przyznanego w dniu rozpoczęcia stosowania przedmiotowego rozporządzenia lub później.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118 akapit pierwszy,

uwzględniając decyzję Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej²⁴,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom krajowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej Unia ustanawia rynek wewnętrzny, działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz wspiera postęp naukowo-techniczny. Stworzenie warunków prawnych, które umożliwią przedsiębiorstwom dostosowanie działalności w zakresie produkcji i dystrybucji ponad granicami krajowymi oraz zapewnią im większy wybór i większe możliwości, przyczynia się do osiągnięcia tych celów. Jednolita ochrona patentowa na rynku wewnętrznym lub co najmniej na znacznej jego części powinna stanowić jeden z instrumentów prawnych, jakie mają do swojej dyspozycji przedsiębiorstwa.
- (2) Jednolita ochrona patentowa powinna wspierać postęp naukowo-techniczny i funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez ułatwienie dostępu do systemu patentowego, obniżenie jego kosztów i zapewnienie jego bezpieczeństwa pod względem prawnym. Powinna poprawić poziom ochrony patentowej poprzez zapewnienie możliwości uzyskania jednolitej ochrony patentowej na terytorium zaangażowanych państw członkowskich oraz wyeliminować koszty i komplikacje, które napotykają przedsiębiorstwa w całej Unii. Powinna być dostępna dla podmiotów dokonujących zgłoszeń patentowych zarówno z zaangażowanych państw członkowskich, jak i z innych państw, bez względu na ich narodowość, miejsce zamieszkania czy prowadzenia działalności.

²⁴ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53.

- (3) Zgodnie z art. 118 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej „TFUE”) środki przewidywane w kontekście ustanawiania i funkcjonowania rynku wewnętrznego powinny uwzględniać utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej w całej Unii i ogólnounijnych scentralizowanych systemów zezwoleń, koordynacji i nadzoru.
- (4) Dnia 10 marca 2011 r. Rada przyjęła Decyzję 2011/167/UE upoważniającą Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Francję, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalie, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo (dalej „zaangażowane państwa członkowskie”) do podjęcia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.
- (5) Konwencja o udzielaniu patentów europejskich, z późniejszymi zmianami (dalej „konwencja o patencie europejskim”) ustanowiła Europejską Organizację Patentową i powierzyła jej zadanie przyznawania patentów europejskich. To zadanie wykonuje Europejski Urząd Patentowy. Patentom europejskim wydawanym przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami zawartymi w konwencji o patencie europejskim należy, na wniosek właściciela patentu, nadać na mocy niniejszego rozporządzenia jednolity skutek na terytorium zaangażowanych państw członkowskich (dalej „patenty europejskie o jednolitym skutku”).
- (6) Jak przewidziano w części IX konwencji o patencie europejskim, grupa państw członkowskich Europejskiej Organizacji Patentowej może postanowić, że patenty europejskie przyznane w odniesieniu do tych państw mają jednolity charakter. Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 konwencji o patencie europejskim, regionalny układ patentowy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Układu o współpracy patentowej z dnia 19 czerwca 1970 r. oraz porozumienie szczególne w rozumieniu art. 19 Konwencji związkowej paryskiej o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. i ostatnio zmienionej dnia 14 lipca 1967 r.
- (7) Utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej należy osiągnąć poprzez nadanie jednolitego skutku patentom europejskim na etapie po przyznaniu patentu na mocy niniejszego rozporządzenia i w odniesieniu do zaangażowanych państw członkowskich. Główną cechą patentów europejskich o jednolitym skutku powinien być ich jednolity charakter, tj. zapewnienie jednolitej ochrony i taki sam skutek we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich. W konsekwencji, patent europejski o jednolitym skutku powinien być ograniczany, udostępniany na licencji, przenoszony, unieważniany, a także powinien wygasać tylko w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich. W celu zapewnienia jednolitego zakresu rzeczowego ochrony zapewnianego przez jednolitą ochronę patentową, jednolity skutek powinny mieć tylko patenty europejskie przyznane w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich z tym samym zbiorem zastrzeżeń. Jednakże w celu zapewnienia pewności prawnej w przypadku ograniczenia lub unieważnienia ze względu na niespełnienie warunku nowości zgodnie z art. 54 ust. 3 konwencji o patencie europejskim, ograniczenie lub unieważnienie patentu europejskiego o jednolitym skutku powinno obowiązywać tylko w odniesieniu do zaangażowanych państw członkowskich wskazanych we wcześniejszym europejskim zgłoszeniu patentowym, odpowiednio do informacji zawartych w publikacji. Ponadto jednolity skutek nadawany patentowi europejskiemu powinien mieć charakter pomocniczy i powinien przestać istnieć lub ulec ograniczeniu w zakresie, w jakim podstawowy patent europejski unieważniono bądź ograniczono.

- (8) Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa patentowego i art. 64 ust. 1 konwencji o patencie europejskim, jednolita ochrona patentowa powinna mieć moc wsteczną na terytorium zaangażowanych państw członkowskich od dnia opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o przyznaniu patentu europejskiego. W przypadku nadania jednolitego skutku, zaangażowane państwa członkowskie powinny zapewnić, aby patentu europejskiego na ich terytorium nie uznano w dniu opublikowania informacji o przyznaniu za obowiązujący jako patent krajowy, w celu uniknięcia ewentualnego powielenia ochrony patentowej na ich terytorium w związku z przyznaniem tego samego patentu europejskiego przez Europejski Urząd Patentowy.
- (9) W sprawach nieobjętych niniejszym rozporządzeniem ani rozporządzeniem Rady nr .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń] stosuje się postanowienia konwencji o patencie europejskim i przepisy prawa krajowego, w tym zasady prawa prywatnego międzynarodowego.
- (10) Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku powinny umożliwiać właścicielowi patentu uniemożliwienie każdej osobie trzeciej, która nie uzyskała jego zgody, bezpośredniego i pośredniego wykorzystania wynalazku na terytorium zaangażowanych państw członkowskich. Jednakże szereg ograniczeń praw właścicieli patentów powinien umożliwiać osobom trzecim korzystanie z wynalazku, np. do celów prywatnych i niehandlowych, do celów doświadczalnych, do działań wyraźnie dopuszczonych przepisami Unii (w dziedzinie produktów leczniczych weterynaryjnych, produktów leczniczych stosowanych u ludzi, praw do ochrony odmian roślin, ochrony prawnej programów komputerowych za pomocą praw autorskich oraz ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych), zgodnie z prawem międzynarodowym, a także wykorzystanie przez rolnika chronionego inwentarza żywego do celów rolniczych.
- (11) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zasada wyczerpania praw powinna być stosowana także w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku. Dlatego też prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie odnoszą się do działań dotyczących produktu chronionego danym patentem, prowadzonych na terytorium zaangażowanych państw członkowskich po wprowadzeniu produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu.
- (12) Jako przedmiot własności, patent europejski o jednolitym skutku traktuje się w całości i we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich, jako patent krajowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym, zgodnie z Europejskim Rejestrem Patentowym, znajdowało się miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności właściciela patentu w terminie dokonania zgłoszenia patentowego. W przypadkach, kiedy właściciel patentu nie ma miejsca zamieszkania ani miejsca prowadzenia działalności w żadnym z zaangażowanych państw członkowskich, patent europejski o jednolitym skutku traktuje się jako patent krajowy państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba Europejskiej Organizacji Patentowej.
- (13) Na potrzeby promowania i ułatwiania gospodarczego wykorzystania wynalazków chronionych patentami europejskimi o jednolitym skutku, właściciel patentu powinien być w stanie zaoferować udostępnienie patentu na licencji, w zamian za odpowiednie wynagrodzenie, dowolnemu podmiotowi spełniającemu warunki określone przez właściciela patentu. W tym celu właściciel patentu może złożyć w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenie, że jest gotowy udzielić licencji w zamian za odpowiednie wynagrodzenie. W takim przypadku

właścicielowi, po złożeniu oświadczenia, powinna przysługiwać niższa stawka opłat za przedłużenie.

- (14) Grupa państw członkowskich wykorzystująca zapisy części IX konwencji o patencie europejskim może powierzać zadania Europejskiemu Urzędowi Patentowemu i ustanowić komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej (dalej „komisja specjalna”).
- (15) Zaangażowane państwa członkowskie powinny powierzyć Europejskiemu Urzędowi Patentowemu określone zadania administracyjne związane z patentami europejskimi o jednolitym skutku, w szczególności w odniesieniu do zarządzania wnioskami o rejestrację jednolitego skutku, rejestracji jednolitego skutku oraz wszelkich ograniczeń, licencji, przeniesień, unieważnień lub wygaśnień patentów europejskich o jednolitym skutku, pobierania i redystrybucji opłat za przedłużenie, publikacji tłumaczeń do celów informacyjnych w okresie przejściowym oraz zarządzania programem zwrotu kosztów tłumaczeń dla podmiotów składających europejskie zgłoszenia patentowe w języku niebędącym jednym z urzędowych języków Europejskiego Urzędu Patentowego. Zaangażowane państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wnioski o rejestrację jednolitego skutku były składane w Europejskim Urzędzie Patentowym w ciągu miesiąca od opublikowania informacji o przyznaniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym oraz aby na mocy rozporządzenia Rady nr .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń] w okresie przejściowym były składane w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym wraz z wymaganymi tłumaczeniami.
- (16) Właściciele patentów powinni płacić co roku jedną powszechną opłatę za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku. Opłaty za przedłużenie powinny być naliczane progresywnie przez cały czas trwania ochrony patentowej i, wraz z opłatami uiszczanymi na rzecz Europejskiej Organizacji Patentowej na etapie poprzedzającym przyznanie patentu, powinny pokrywać wszystkie koszty związane z przyznawaniem patentów europejskich i zarządzaniem jednolitą ochroną patentową. Wysokość opłat za przedłużenie należy ustalić na poziomie ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich. Powinna także odzwierciedlać wielkość rynku objętego patentem i być zbliżona do poziomu krajowych opłat za przedłużenie przeciętnego patentu europejskiego zaczynającego obowiązywać w zaangażowanych państwach członkowskich w czasie, kiedy Komisja po raz pierwszy ustala wysokość opłat za przedłużenie.
- (17) Odpowiednią wysokość i sposób podziału opłat za przedłużenie ustala się w sposób gwarantujący pełne pokrycie wszystkich kosztów zadań związanych z jednolitą ochroną patentową, powierzonych Europejskiemu Urzędowi Patentowemu, ze środków uzyskanych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku, a także zapewnienie zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej dzięki przychodom z opłat za przedłużenie oraz opłatom uiszczanym na rzecz wspomnianej organizacji na etapie poprzedzającym przyznanie patentu.
- (18) Opłaty za przedłużenie powinny być uiszczane na rzecz Europejskiej Organizacji Patentowej. Połowa ich kwoty pomniejszona o wydatki poniesione przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem zadań w zakresie jednolitej ochrony patentowej powinna zostać podzielona między zaangażowane państwa członkowskie i wykorzystana do celów związanych z patentami. Sposób podziału ustala się na podstawie uczciwych, równych i istotnych kryteriów, mianowicie poziomu aktywności patentowej i wielkości rynku. Podział powinien zapewniać

rekompensatę za używanie języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, nieproporcjonalnie niski poziom aktywności patentowej oraz względnie niedawne uzyskanie członkostwa Europejskiej Organizacji Patentowej.

- (19) W celu zapewnienia odpowiedniej wysokości i podziału opłat za przedłużenie zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wysokości opłat za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku oraz podziału takich opłat między Europejską Organizacją Patentową a zaangażowane państwa członkowskie. Szczególnie ważne jest przeprowadzenie przez Komisję, w trakcie prac przygotowawczych, odpowiednich konsultacji, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i sporządzając akty delegowane Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (20) Wzmocniona współpraca między Europejskim Urzędem Patentowym a centralnymi urzędami ds. własności przemysłowej w państwach członkowskich powinna umożliwić Europejskiemu Urzędowi Patentowemu regularne wykorzystanie, w stosownych przypadkach, wyników wyszukiwań przeprowadzonych przez centralne urzędy ds. własności przemysłowej w związku z krajowymi zgłoszeniami patentowymi, których pierwszeństwo zastrzega się następnie w europejskim zgłoszeniu patentowym. Wszystkie centralne urzędy ds. własności przemysłowej, w tym te, które nie przeprowadzają wyszukiwania w trakcie procedury przyznawania patentu krajowego, mogą odgrywać istotną rolę w ramach wzmocnionego partnerstwa, m.in. poprzez zapewnienie porady i wsparcia podmiotom mogącym potencjalnie dokonywać zgłoszeń patentowych, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, poprzez przyjmowanie zgłoszeń, przekazywanie zgłoszeń do Europejskiego Urzędu patentowego oraz upowszechnianie informacji patentowej.
- (21) Niniejsze rozporządzenie powinno być uzupełnione rozporządzeniem Rady nr .../... wprowadzającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń, przyjętym przez Radę zgodnie z art. 118 akapit drugi TFUE.
- (22) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostać bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyznawania patentów krajowych i nie powinno zastępować przepisów państw członkowskich dotyczących patentów. Podmiotom ubiegającym się o patenty należy pozostawić swobodę wystąpienia o patent krajowy, patent europejski o jednolitym skutku, patent europejski obowiązujący w jednym lub większej liczbie państw umawiających się w ramach konwencji o patencie europejskim lub też o patent europejski o jednolitym skutku zatwierdzony dodatkowo w jednym lub większej liczbie państw umawiających się w ramach konwencji o patencie europejskim niebędących zaangażowanymi państwami członkowskimi.
- (23) Ponieważ ze względu na skalę i skutki niniejszego rozporządzenia lepsze osiągnięcie jego celu, tj. utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej, jest możliwe na poziomie Unii, Unia może podjąć środki, w stosownych przypadkach w drodze wzmocnionej współpracy, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji Rady 2011/167/UE.

Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 Konwencji o udzielaniu patentów europejskich z późniejszymi zmianami (dalej „konwencja o patencie europejskim”).

Artykuł 2 Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „zaangażowane państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie zaangażowane, w chwili złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 12, we wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej na mocy decyzji Rady 2011/167/UE lub na mocy decyzji przyjętej zgodnie z art. 331 ust. 1 akapit drugi lub trzeci TFUE;
- „patent europejski” oznacza patent przyznany przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w konwencji o patencie europejskim;
- „patent europejski o jednolitym skutku” oznacza patent europejski mający, na mocy niniejszego rozporządzenia, jednolity skutek na terytorium zaangażowanych państw członkowskich;
- „Europejski Rejestr Patentowy” oznacza rejestr prowadzony przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z art. 127 konwencji o patencie europejskim;
- „Europejski Biuletyn Patentowy” oznacza publikację periodyczną, o której mowa w art. 129 konwencji o patencie europejskim.

Artykuł 3 Patent europejski o jednolitym skutku

1. Patenty europejskie przyznane z zapewnieniem identycznego zakresu ochrony w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich mają jednolity skutek w zaangażowanych państwach członkowskich pod warunkiem zarejestrowania takiego

jednolitego skutku w Rejestrze jednolitej ochrony patentowej, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b).

Jednolitego skutku nie mają patenty europejskie przyznane z różnymi zbiorami zastrzeżeń w odniesieniu do różnych zaangażowanych państw członkowskich.

2. Patent europejski o jednolitym skutku ma jednolity charakter. Zapewnia jednolitą ochronę oraz taki sam skutek we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich.

Bez uszczerbku dla art. 5, patent europejski o jednolitym skutku powinien być ograniczany, udostępniany na licencji, przenoszony, unieważniany, a także powinien wygasać tylko w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich.

3. Uznaje się, że patent europejski nie ma jednolitego skutku w zakresie, w jakim patent unieważniono lub ograniczono.

Artykuł 4

Data rozpoczęcia obowiązywania

1. Patent europejski o jednolitym skutku obowiązuje na terytorium zaangażowanych państw członkowskich od dnia opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy informacji o przyznaniu patentu europejskiego w Europejskim Biuletynie Patentowym.
2. W przypadku rejestracji jednolitego skutku patentu europejskiego, zaangażowane państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby na ich terytorium, w dniu opublikowania informacji o przyznaniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym, patentu europejskiego nie uznano za obowiązujący jako patent krajowy.

Artykuł 5

Prawa wcześniejsze

W przypadku ograniczenia lub unieważnienia ze względu na niespełnienie warunku nowości zgodnie z art. 54 ust. 3 konwencji o patencie europejskim, ograniczenie lub unieważnienie patentu europejskiego o jednolitym skutku obowiązuje tylko w odniesieniu do zaangażowanych państw członkowskich wskazanych we wcześniejszym europejskim zgłoszeniu patentowym, odpowiednio do informacji zawartych w publikacji.

ROZDZIAŁ II

SKUTKI PATENTU EUROPEJSKIEGO O JEDNOLITYM SKUTKU

Artykuł 6

Prawo do zapobiegania bezpośredniemu wykorzystaniu wynalazku

Patent europejski o jednolitym skutku uprawnia właściciela do uniemożliwienia wszelkim osobom trzecim, które nie uzyskały zgody właściciela:

- produkowania, oferowania, wprowadzania do obrotu lub używania produktu chronionego patentem, a także przywozu lub przechowywania produktu do wspomnianych celów;
- stosowania procesu chronionego patentem lub, jeśli osoba trzecia wie lub powinna była wiedzieć, że zastosowanie procesu bez zgody właściciela patentu jest zakazane, oferowania procesu do zastosowania w zaangażowanych państwach członkowskich;
- oferowania, wprowadzania do obrotu, używania, przywozu lub przechowywania do wspomnianych celów produktu uzyskanego bezpośrednio w drodze zastosowania procesu chronionego patentem.

Artykuł 7

Prawo do zapobiegania pośredniemu wykorzystaniu wynalazku

1. Patent europejski o jednolitym skutku uprawnia właściciela do uniemożliwienia osobom trzecim zaopatrywania lub oferowania zaopatrzenia, bez zgody właściciela, w zaangażowanych państwach członkowskich, jakiegokolwiek osoby innej niż strona uprawniona do korzystania z wynalazku chronionego patentem, w środki odnoszące się do zasadniczego elementu takiego wynalazku, umożliwiające jego praktyczne zastosowanie, jeśli osoba trzecia wie, lub powinna była wiedzieć, że takie środki są odpowiednie do celu praktycznego zastosowania takiego wynalazku i służą temu celowi.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeśli takie środki są standardowymi produktami komercyjnymi, z wyjątkiem przypadków nakłaniania przez osobę trzecią osoby zaopatrywanej do podejmowania działań zabronionych art. 6.
3. Osób podejmujących działania, o których mowa w art. 8 lit. a)-d) nie uważa się za strony uprawnione do korzystania z wynalazku w rozumieniu ust. 1.

Artykuł 8

Ograniczenie skutków patentu europejskiego o jednolitym skutku

Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie dotyczą:

- działań podejmowanych w celach prywatnych i niehandlowych;
- działań podejmowanych w celach doświadczalnych odnoszących się do przedmiotu wynalazku chronionego patentem;
- działań podejmowanych wyłącznie w celu przeprowadzenia niezbędnych badań i prób zgodnie z art. 13 ust. 6 dyrektywy 2001/82/WE²⁵ lub art. 10 ust. 6 dyrektywy

²⁵ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1), z późniejszymi zmianami.

2001/83/WE²⁶ w odniesieniu do jakiegokolwiek patentu chroniącego produkt w rozumieniu którejkolwiek z tych dyrektyw;

- ekstemporalnego przygotowania leku w aptece w indywidualnych przypadkach, zgodnie z receptą lekarską, ani działań dotyczących tak przygotowanych leków;
- użycia wynalazku chronionego patentem na pokładach statków krajów innych niż zaangażowane państwa członkowskie, w obrębie kadłuba statku, maszyn, takielunku, osprzętu i innych akcesoriów, kiedy takie statki tymczasowo lub przypadkowo znajdują się na wodach zaangażowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem użycia wynalazku wyłącznie na potrzeby statku;
- użycia wynalazku chronionego patentem w budowie lub eksploatacji statków powietrznych, pojazdów lądowych lub innych środków transportu państw innych niż zaangażowane państwa członkowskie, bądź akcesoriów takich statków powietrznych lub pojazdów lądowych, kiedy znajdują się one tymczasowo lub przypadkowo na terytorium zaangażowanego państwa członkowskiego;
- działań określonych w art. 27 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r.²⁷, jeśli takie działania dotyczą statków powietrznych kraju innego niż zaangażowane państwo członkowskie;
- działań objętych przywilejem rolniczym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 2100/94²⁸, stosowanego odpowiednio;
- wykorzystania przez rolnika chronionego inwentarza żywego do celów rolniczych, pod warunkiem że zwierzęta hodowlane lub inny zwierzęcy materiał reprodukcyjny zostały sprzedane lub w inny sposób udostępnione na zasadach handlowych rolnikowi przez właściciela patentu bądź za jego zgodą. Takie wykorzystanie obejmuje przekazanie zwierzęcia lub innego zwierzęcego materiału reprodukcyjnego do celów działalności rolniczej, ale nie sprzedaż w ramach bądź do celów komercyjnej działalności reprodukcyjnej;
- działań i wykorzystania uzyskanych informacji dozwolonych na mocy art. 5 i 6 dyrektywy Rady 91/250/EWG²⁹, w szczególności jej przepisów dotyczących dekompilacji i interoperacyjności; oraz
- działań dozwolonych zgodnie z art. 10 dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁰.

²⁶ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67), z późniejszymi zmianami.

²⁷ Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), „Konwencja chicagowska”, dokument 7300/9 (9. wydanie, 2006 r.)

²⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, (Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1).

²⁹ Dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (Dz.U. L 122 z 17.5.1991, s. 42)

Artykuł 9

Wyczerpanie praw wynikających z patentu europejskiego o jednolitym skutku

Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie odnoszą się do działań dotyczących produktu chronionego danym patentem, prowadzonych na terytorium zaangażowanych państw członkowskich po wprowadzeniu produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu lub za jego zgodą, chyba że właściciel ma uzasadnione przyczyny, aby sprzeciwić się dalszemu udostępnianiu produktu na zasadach handlowych.

ROZDZIAŁ III PATENT EUROPEJSKI O JEDNOLITYM SKUTKU JAKO PRZEDMIOT WŁASNOŚCI

Artykuł 10

Traktowanie patentu europejskiego o jednolitym skutku jako patentu krajowego

1. Patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich jako patent krajowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym, zgodnie z Europejskim Rejestrem Patentowym:
 - znajdowało się miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności właściciela patentu w terminie dokonania zgłoszenia patentowego; lub
 - w którym znajdowało się w tym terminie miejsce prowadzenia działalności właściciela, jeśli lit. a) nie ma zastosowania.
2. Jeśli do Europejskiego Rejestru Patentowego wpisano jako współwłaścicieli dwie lub więcej osób, ust. 1 lit. a) stosuje się do pierwszego wymienionego współwłaściciela. Jeśli to nie jest możliwe, ust. 1 lit. a) stosuje się do następnego wyszczególnionego współwłaściciela, w kolejności wpisu. Jeśli do żadnego ze współwłaścicieli nie stosuje się ust. 1 lit. a), odpowiednio stosuje się ust. 1 lit. b).
3. W przypadkach, kiedy żaden z właścicieli nie ma miejsca zamieszkania ani miejsca prowadzenia działalności w zaangażowanym państwie członkowskim do celów ust. 1 lub 2, patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich jako patent krajowy państwa, w którym zgodnie z art. 6 ust. 1 konwencji o patencie europejskim znajduje się siedziba Europejskiej Organizacji Patentowej.
4. Nabycie prawa nie może być uzależnione od żadnego wpisu w krajowym rejestrze patentowym.

³⁰ Dyrektywa 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych (Dz.U. L 213 z 30.7.1998, s. 13).

Artykuł 11
Licencje

1. Właściciel patentu europejskiego o jednolitym skutku może złożyć w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenie, że jest gotów zezwolić dowolnej osobie na używanie wynalazku w charakterze licencjobiorcy, w zamian za odpowiednie wynagrodzenie.
2. Licencję uzyskaną na mocy niniejszego rozporządzenia traktuje się jako licencję umowną.

ROZDZIAŁ IV
PRZEPISY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 12
Wykonanie przez zaangażowane państwa członkowskie

1. Zaangażowane państwa członkowskie powierzają Europejskiemu Urzędowi Patentowemu następujące zadania, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, które wspomniany organ ma wykonywać zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym:
 - zarządzanie wnioskami o rejestrację jednolitego skutku, składanymi przez właścicieli patentów europejskich;
 - włączenie do Europejskiego Rejestru Patentowego Rejestru jednolitej ochrony patentowej do celów rejestrowania jednolitego skutku oraz wszelkich ograniczeń, licencji, przeniesień, unieważnień lub wygaśnień patentu europejskiego o jednolitym skutku, a także zarządzanie Rejestrem jednolitej ochrony patentowej;
 - przyjmowanie i rejestracja oświadczeń dotyczących licencjonowania, o których mowa w art. 11, ich wycofań i zobowiązań licencyjnych podejmowanych przez międzynarodowe organy normalizacyjne;
 - publikowanie tłumaczeń, o których mowa w art. 6 rozporządzenia Rady nr .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń] w okresie przejściowym, o którym mowa we wspomnianym artykule;
 - pobieranie opłat za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku i zarządzanie takimi opłatami w odniesieniu do lat następujących po roku, w którym informację o przyznaniu patentu wpisano do Rejestru, o którym mowa w lit. b); pobieranie opłat dodatkowych naliczanych w przypadku uiszczenia zaległych opłat za przedłużenie w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ich płatności oraz zarządzanie nimi, a także podział części pobranych opłat za przedłużenie między zaangażowane państwa członkowskie; oraz
 - zarządzanie programem zwrotu kosztów tłumaczeń dla podmiotów składających europejskie zgłoszenia patentowe w jednym z języków urzędowych Unii, niebędącym językiem urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego.

Do celów lit. a) zaangażowane państwa członkowskie zapewniają, aby właściciel patentu złożył wniosek o rejestrację jednolitego skutku patentu europejskiego w języku postępowania zdefiniowanym w art. 14 ust. 3 konwencji o patencie europejskim nie później niż miesiąc po opublikowaniu informacji o przyznaniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym.

Do celów lit. b), w przypadku złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku oraz, w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Rady nr .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń], w przypadku złożenia go wraz z tłumaczeniami, o których mowa we wspomnianym artykule, zaangażowane państwa członkowskie zapewniają wpisanie informacji o jednolitym skutku do Rejestru jednolitej ochrony patentowej, a także powiadomienie Europejskiego Urzędu Patentowego o ograniczeniach i unieważnieniach patentów europejskich o jednolitym skutku.

2. Działając w charakterze państw umawiających się w ramach konwencji o patencie europejskim, zaangażowane państwa członkowskie zapewniają zarządzanie i nadzór nad działalnością związaną z zadaniami, o których mowa w ust. 1, powierzonymi Europejskiemu Urzędowi Patentowemu. W tym celu ustanawiają komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej w rozumieniu art. 145 konwencji o patencie europejskim.
3. Zaangażowane państwa członkowskie zapewniają skuteczną ochronę prawną przed sądem krajowym w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ V PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 13 Zasada

Koszty poniesione przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem dodatkowych zadań powierzonych mu, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, przez państwa członkowskie, pokrywa się z opłat pobranych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku.

Artykuł 14 Opłaty za przedłużenie

1. Opłaty za przedłużenie oraz dodatkowe opłaty z tytułu spóźnionego uiszczenia opłat za przedłużenie patentów o jednolitym skutku właściciel patentu uiszcza na rzecz Europejskiej Organizacji Patentowej. Takie opłaty pobiera się za lata następujące po roku, w którym do Europejskiego Rejestru Patentowego wpisano informację o przyznaniu patentu europejskiego mającego jednolity skutek na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku braku terminowego uiszczenia opłaty za przedłużenie oraz, w stosownych przypadkach, ewentualnej opłaty dodatkowej, patent europejski o jednolitym skutku wygasa.
3. W przypadkach, których dotyczy art. 11 ust. 1, opłaty za przedłużenie patentu, których termin płatności przypada po złożeniu oświadczenia, zostają obniżone.

Artykuł 15
Wysokość opłat za przedłużenie

1. Opłaty za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku:
 - nalicza się progresywnie przez cały czas trwania jednolitej ochrony patentowej, oraz
 - wystarczają nie tylko na pokrycie wszystkich kosztów związanych z przyznaniem patentu europejskiego i zarządzaniem jednolitą ochroną patentową, lecz także,
 - wraz z opłatami pobieranymi przez Europejską Organizację Patentową na etapie poprzedzającym przyznanie patentu, wystarczają do zapewnienia zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej.
2. Wysokość opłat za przedłużenie ustala się na poziomie:
 - ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich,
 - odzwierciedlającym wielkość rynku objętego patentem, oraz
 - zbliżonym do poziomu krajowych opłat za przedłużenie przeciętnego patentu europejskiego zaczynającego obowiązywać w zaangażowanych państwach członkowskich w czasie, kiedy Komisja po raz pierwszy ustala wysokość opłat za przedłużenie.
3. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, Komisja określa wysokość opłat za przedłużenie na poziomie:
 - równoważnym poziomowi opłaty za przedłużenie uiszczanej z tytułu ochrony zapewnianej obecnie przez patenty europejskie o przeciętnym zasięgu geograficznym,
 - odzwierciedlającym wskaźnik odnawiania obecnych patentów europejskich, oraz
 - odzwierciedlającym liczbę wniosków o jednolitą ochronę.
4. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z ust. 1–3 i art. 17, dotyczących ustalania wysokości opłat za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku.

Artykuł 16
Podział

1. Część pobieranych opłat za przedłużenie, podlegających podziałowi między zaangażowane państwa członkowskie, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. e), jest równa 50% kwoty opłat, o których mowa w art. 14, ponoszonych w związku z odnowieniem patentów europejskich o jednolitym skutku, pomniejszonej o koszty związane z zarządzaniem jednolitą ochroną patentową, o którym mowa w art. 12.

2. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, Komisja określa sposób podziału opłat za przedłużenie, o którym mowa w ust. 1, między zaangażowane państwa członkowskie na podstawie następujących uczciwych, równych i istotnych kryteriów:
 - liczba zgłoszeń patentowych,
 - wielkość rynku wyrażona liczbą ludności,
 - rekompensata dla państw członkowskich za używanie języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, za nieproporcjonalnie niski poziom aktywności patentowej oraz za względnie niedawne uzyskanie członkostwa Europejskiej Organizacji Patentowej.
3. Zaangażowane państwa członkowskie wykorzystują kwotę przydzieloną im zgodnie z ust. 1 do celów związanych z patentami.
4. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z ust. 1–3 i art. 17, dotyczących ustalenia sposobu podziału opłat za przedłużenie między zaangażowane państwa członkowskie.

Artykuł 17

Wykonanie przekazania

1. Prawo do przyjmowania aktów delegowanych nadaje się Komisji z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w niniejszym artykule.
2. Przekazania uprawnień, o którym mowa w art. 15 i 16, dokonuje się na czas nieokreślony, zaczynając od [*data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 15 i 16 może być w dowolnym terminie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w takiej decyzji. Staje się ona skuteczna w dniu następującym po opublikowaniu decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 15 i 16 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ VI PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Współpraca między Komisją a Europejskim Urzędem Patentowym

Komisja w drodze porozumienia roboczego nawiązuje ścisłą współpracę z Europejskim Urzędem Patentowym w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem. Taka współpraca obejmuje regularną wymianę poglądów dotyczących funkcjonowania porozumienia roboczego, a w szczególności kwestii opłat za przedłużenie i wpływu na budżet Europejskiej Organizacji Patentowej.

Artykuł 19

Zastosowanie prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 20

Sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozporządzenia

1. Nie później niż w ciągu sześciu lat od dnia, w którym patent europejski o jednolitym skutku nabrał mocy obowiązującej na terytorium zaangażowanych państw członkowskich, Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie z funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, a w razie potrzeby przedstawia odpowiednie wnioski dotyczące jego zmiany. Kolejne sprawozdania z funkcjonowania niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada co sześć lat.
2. Komisja regularnie składa sprawozdania z funkcjonowania opłat za przedłużenie, o których mowa w art. 14, ze szczególnym naciskiem na zachowanie zgodności z zasadami określonymi w art. 15.

Artykuł 21

Powiadamianie przez zaangażowane państwa członkowskie

Zaangażowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 12 przed terminem określonym w art. 22 ust. 2.

Artykuł 22

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od [dokładna data zostanie określona i będzie zbiegać się z datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Rady nr .../... wprowadzającego wzmocnioną

współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń].

3. Zaangażowane państwa członkowskie zapewniają, aby w terminie określonym w ust. 2 lub wcześniej wdrożono zasady, o których mowa w art. 4 ust. 2 i art. 12.
4. O jednolitą ochronę patentową można ubiegać się w odniesieniu do dowolnego patentu europejskiego przyznanego w terminie określonym w ust. 2 lub później.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w zaangażowanych państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
The PresidentPrzewodniczący

W imieniu Rady
The PresidentPrzewodniczący